

Scholasticæ præsertim in mea domo, ubi pueri ad li-
 terarum studia quantum quidem efficere potui
 humilitatis et modestiæ exercitiis junxerunt, perculi
 sunt plerique dolescentuli, sua sponte ad studium aspiran-
 tes, ego experior quanti eos referat intra simplicissimis limi-
 tes contineri. Inversis frigora non minus manib. super quam
 vixisti, quod ut cedas, præter signa, quæ mihi denavit hæc
 veritas. Hoc uno anno, quod non asper fuit duos et vigin-
 ti dactos in sola ignis nutrimenta expendi. Valde autem mi-
 hi dolet amicum te orcum et patrum, qui mea in fidem
 si perspexeris ut unicum filium tam prius abeanti non
 dubitares adungere, nunc ita commotum esse minutis
 ejusmodi querimoniis, non admodum ad rem perline n-
 tis, ut intempestive iter filium malis à me adducere, quam
 patris juvenilis doctrina carsum sub eodem magistro
 absoluit, quem res ipsa monstrabit in fundamentis
 juicendi fidem operam navasse. Sed tum demum id
 intelligeret, quum alii onerare incipient cum gaudio,
 quod ego in arumna seminari. Sed isthac dea comit
 to, tibi liberum est, quod libet de filio adducere, tantum quæ
 vobis debitor sum, et puero bene volo dolorem meum
 obiter ostendo, ut si me fidelem iudicas, hujus scholæ cur-
 sum cum Henrico van Langen cum absolvere permittas.
 sin seque persuasus est annis meos permittente quidem
 sed non approbante Molano, cum advenendum facias. Vale
 Duisburgi 3. Idus Januarij 1662.

T. J. Adrich.

Johannes Molang.

M. Petro Wetmanno. civ. urbis Amst.

Rex Christi.

Hermannum Brassium, sapientissime consul,
 virum pie memoria propter fidem singulare m-
 quam Euphie præstitit, ut viventem dilexi, si qm-
 fa recordatione prosequor mortuum. Regis ejus
 in primis respectu filium Egbertum Brassium, sic

33.)

[= MS. A. 7 =
 N. 111]

complexus sum hactenus, sic fore et referre, pro mea
quidem parva in dies tria, ut non dubitem gloriari, me
illum defunctum fidei institutione filii pie sanctique
coluisse, certe nisi me iudicium fallit in mobili etate,
hic adulescens Brasiliis sumptibus studiorum paucis adhuc
annis perferre poterit, dum his quae cepit in eo domi-
na tempestiva maturitas accedat, evadet in eum vi-
rum, qui isti suae patriae usui et ornamento esse
possit. Sed eget duce aliquo (ut opor) et quasi praemi-
stratore, quem revereatur quamvis absentem,
cujus consilio et auctoritate ejus studia nitantur,
ne sine scopis feratur, ut solet defultoria esse heca-
tas, et ex tempore vivere, neque firmum certum sta-
dit constitutur, nisi patronum habeat aliquem, qui
sua praecedentia in tantis etatis incertis moderetur.
Sunt et alia pericula, quibus opportunis haec aetas
est, quae non facile praeter navigant, qui saluti in
studiorum et multis imperio subditi suis mori-
bus et ingenio relinquuntur. Quorum sum haec scio
venerandum Consulem Alcedonum magni
patronum esse felicitium ingeniorum, cuius pra-
stantiam tum doctrinae, tum pietatis, apud doctos
summa, quae in celeberrimis academici summa sit au-
thoritas, quae juvenem non tam fortune, quam
ingenii doctus digne vel commendando beate
possit, nihil opor) nec regula tantum testifi-
cor dignam esse naturam, quae tua nixa patri-
cio possit in officio contineri, et cursu certiore con-
tendere, et literariis sumptibus superesse, quod ego
sanè ad eum quem facio maxime nunquam scribe-
rem, nisi ea esse in ipso dona temperessem, quae
ut desiderata prope de nunquam ad frugem per-
veriant, ita sitalem faustorem nata fuerint
non difficulter ad nos id quod excellens emeget,
Deus patet aperi, cuius consilio freta salutaria

factis in Republica, multiplicet erga te miseri-
cordiam suam, sub tutela filii sui dilecti per Spiritu
sanctitatis et consilii principem. Amen. 4. Febr. 1662.

D. T. Michy

Johannes Alodius

M. Martino Bernero

Pax Christi.

34/

Redit ad vos vester Eberth magnis titulatione et
st. di. quod per gratiam Dei patris nostri non inane
laborem nostrum fuisse. Et gratias ago Deo, quod in ista
etate tam deformata malis exemplis aliquos nobis il-
libatos servavit, in quibus mediocri diligentia et fidei
nostre indicia relucere. Eberth ingenium nostris
non eget mea commendatione, nam querelas fa-
stidium rerum presentium, dum scholastica subje-
ctionis et discipline vincula cum de ecclesiastica
debemus incunctis etatibus inspicere et ferociter conde-
nare. Vident quidquam res est cum adulescentula
non ingenuis, tum in regendis moribus quam in arte
dis. artibus multo plus capiti esse, ut non sapientia
quod est apud (omnem) sed famam etiam et laboris sui
gratiam perdere necesse sit, cum qui velit gregi fidelis
esse. Neque te ignorare arbitror, quia parte Magistro
calceq. maxime preceat. De cura librorum quos aut
retinere aut amittere non erat laborandum. Com-
mendationem libens scripsi. Metuamus, etiam si in-
tellegam nihil illi vita dignum a me proficisci
posse. Sed me tum quod Eberth bene volo, tum quod
verum illum humanissimum scio, ut adderem res ha-
equa constiterit, praesertim quam mihi satis sit
comperitum ea esse vestra divina gratia pri-
cipia, ut si talem aliquem illi coenalem coeque-
tur, ea sint ab ipso expectanda cumulate quae a
mice et frater noster Hermannus Brasilius

[=Hoc. d. 7.
N. 112]